

Stockholm den 12 maj 2015

Mark- och miljödomstolen vid Vänersborgs tingsrätt
Box 1070
462 28 Vänersborg

**Mål nr F 4600-14:6, Lars-Erik Jevås och Christina Nilsson ./ Partille kommun,
angående återbetalning av gatukostnader**

Yttrande

Till yttrande över aktbilaga 16 får vi härmed anföra följande påpekanden och förtydliganden.

1. Själva uttaget av gatukostnader utgör en *inskränkning* av kändenas rätt till sin egendom (pengar). Inskränkningen är oproportionerlig och utgör därmed en *kränkning* av kändenas äganderätt.
2. Möjligheten att avstycka fastigheten Hultet 1:22 kommer endast eventuellt att innebära en nytta för kändena vid en eventuell försäljning. Det kan därför inte anses proportionerligt att väga in *möjligheten att avstycka fastigheten* vid bedömningen av vilken nytta kändena får.
3. Det är inte proportionerligt att kompensera ett tvångsmässigt ianspråktagande av viss egendom (pengar i form av gatukostnader) med något som förutsätter frånhållande av annan egendom (mark).
4. Det är för tydlighetens skull inte, som kommunen har skrivit i punkten 7 i sitt yttrande, ostridigt att värdehöjningen och nyttan för kändena överstiger gatukostnadernas storlek.
5. Angående den tidigare vägens skick vill kändena framhålla följande. Efter det att kommunen övertog ansvaret från staten för Lindbackevägen eftersattes underhållet kraftigt. Det fanns bland annat stora sprickor och upphöjningar i vägen

(se bifogade bilder). Det växte till och med gräs ur asfalten. Kommunen anser nu att kostnaden för en standardhöjning av vägen, från en nivå som var undermålig och orsakats genom kommunens bristande underhåll, till en nivå motsvarande nyskick/kommunal nivå ska betalas av kändarna. Om kommunen hade underhållit vägen på erforderligt sätt hade standardhöjningen av vägen blivit mindre i förhållande till ursprungligt skick eftersom det ursprungliga skicket då hade varit högre. Då hade även den påstådda nyttan blivit mindre. Av detta följer att de kostnader som kommunen har tagit ut av kändarna är oskäligt höga i förhållandena till den nytta som de får av de nya vägarna. En del av nyttan (och kostnaderna) hänför sig i stället till en förbättring av vägen som skulle ha ingått i det normala underhållet av vägen. Gatukostnadssystemet ska inte kunna användas på så sätt att kommunen kan tillåtas brista i sedvanligt underhåll till en sådan gräns att vägen måste nyanläggas och kostnaderna då övervältras från kommunen till de boende i området.

6. Angående de byggrätter som finns och har funnits på fastigheterna vill kändarna framhålla följande. När kändarna köpte fastigheten 1:22 hade den redan två byggrätter. I de nya områdesbestämmelserna från den 26 oktober 1995 fråntogs man sedan den ena byggrätten. Vid detta tillfälle utgick ingen ersättning till fastighetsägarna för den förlorade byggrätten. När fastigheten nu, i enlighet med den aktuella detaljplanen, har tillförts en byggrätt har kommunen dock utgått från att byggrätten har ett ekonomiskt värde och har med stöd av detta antagande tagit ut gatukostnader från kändarna. Det kan inte anses rimligt att anse att en byggrätt inte har ett ekonomisk värde när den fråntas en fastighet men att den har ett ekonomiskt värde när den tillförs till en fastighet.

Bevisuppgift

7. Som bevisning åberopas bifogade bilder över Lindbackevägens skick innan ombyggnationen, [bilaga 1–5](#). Bilderna åberopas till styrkande av att den tidigare vägen hade brister och att kommunen alltså hade eftersatt sitt ansvar att underhålla vägen.

8. Utöver dessa bilder har vi även för avsikt att under den muntliga förhandlingen visa bilder över Lindbackevägens skick innan ombyggnationen genom Google street view från punkten

https://www.google.se/maps/@57.684413,12.101268,3a,75y,88.75h,95.21t/data=!3m4!1e1!3m2!1s6xllp7sUaU_3OuM3fxGwQ!2e0?hl=sv till punkten <https://www.google.se/maps/@57.681752,12.090977,3a,75y,236.02h,53.57t/data=!3m4!1e1!3m2!1sOH0gyqss-TzrTyfvgai5w!2e0?hl=sv>. Bevistemat för detta är detsamma som har angetts i punkten sju ovan.

Muntlig förhandling

9. Kärandena begär att rätten med stöd av 2 kap. 4 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar vid huvudförhandlingen ska bestå av ytterligare en lagfaren domare i stället för en av de särskilda ledamöterna. Skälet för denna begäran är att frågorna som rätten ska ta ställning till främst utgörs av komplexa rättsliga bedömningar.

Som ovan

Sebastian Scheiman

Kristina Erlandsson